

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010701
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818010701.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 7. júna 2019 v trestnej veci obžalovaného X. L. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný X. L., nar. XX.X.XXXX v Bojniciach, okres Prievidza, trvale bytom I., Š.Á. XXX/XX, okres Prievidza, toho času P. P. P. Ú. B. P. P. N.,

je vinný, že

dňa 9.8.2018, v presne nezistenom čase od 07:00 hod. do 07:30 hod. v Lazanoch, Š. XXX/XX, v uzamknutom byte č. X na J. poschodí, ktorý byt obvinený užíva, bránil v odchode z bytu svojej priateľke, poškodenej B. Ď. tak, že sa postavil pred dvere bytu, poškodenej bránil telom v odchode z bytu, na výzvy poškodenej, aby ju pustil z bytu, nereagoval, keď sa poškodená opäť vydala k dverám, páchatel' ju rukami odstrčil až k záchodovým dverám, na opätovné výzvy, aby ju pustil von z bytu, nereagoval, keď sa poškodená opäť vydala k dverám, páchatel' ju chytil za vlasy, ťahal ju za vlasy, odhodil ju k záchodovým dverám, keď sa poškodená opäť rozbehla k dverám, odzadu chytil poškodenú a odtiahol ju od dverí, postavil sa pred dvere a telom jej bránil opustiť byt, keď sa poškodená opäť vydala k dverám a páchatel'a vyzvala, aby ju pustil z bytu, tak ju udrel dlaňou pravej ruky do oblasti ľavého líca a ľavého ucha, na čo poškodená spadla na zem, začala plakať a mobilným telefónom zavolala na linku 112, na čo páchatel' zobral kľúče od bytu a vyhodil ich z balkóna von, pričom poškodená bola v byte až do príchodu hliadky Obvodného oddelenia PZ v Nitrianskom Pravne, ktorá sa do bytu dostala kľúčmi od bytu, ktoré našli pred bytovkou, pričom páchatel' spôsobil poškodenej drobnú ranu, škrabance pri ľavom uchu, ktoré zranenia si nevyžiadali lekárske ošetrovanie,

teda

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

tým spáchal

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno d) Trestného zákona,

a za to sa
odsudzuje:

Podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5, 7 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného X. L. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedka poškodenú B. Ď. (ďalej len poškodená), vypočul svedkov Ing. C. W., T. W., JUDr. Q. R., Bc. G. Y.Á., I. Š., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, oboznámil sa s výsluchom znalkyne na hlavnom pojednávaní vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/20/2018.

Obžalovaný vypovedal, že ide o klamstvo, vymyslené poškodenou, ktorá dostala hysterický záchvat, ona bila jeho kľúčmi, a preto naschvál vyhodil z okna kľúče od bytu. Dostal bitku od poškodenej aj on, ona vyhodila z okna jeho tablet, zamkla ho na balkóne. Na balkón vyšiel sám, chcel ísť pre tie kľúče, no bolo to vysoko a boleli ho kríže. Bolo to po tom, čo zavolala na políciu. Poškodená kričala, že ju chce zabiť, stál od nej 20 cm. On prehral peniaze, a preto poškodená nemala peniaze na taxík, začala vyčítať, že príde neskoro do práce. Nebránil poškodenej opustiť byt, keby poškodená nespustila konflikt, mohla byť opustiť. On spal, do bytu prišli večer, vyspali sa spolu, poškodená spustila hádku, preto jej chcel urobiť zle, a tak vyhodil kľúče. Pripustil, že chcel, aby poškodená ostala v byte, lebo mal bolesti krížov. Práve pre povahu poškodenej dostala od jeho matky zákaz bývať v ich byte v Lazanoch. S poškodenou v minulosti tvorili pár, spolu nebývali v Lazanoch, boli vo vzťahu asi 1 rok, stretávali sa tak dvakrát do týždňa, mali vtedy pomer. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že spolu chodili dva roky, vysvetľoval, že dva roky sa poznajú, tvorili pár jeden rok. Chceli aj, ale nemohli byť ďalej spolu. Mali milenecký vzťah, citovo sa však neľúbili. Výpoveď z prípravného konania ohľadne vzťahu k poškodenej, že ju ľúbil, vysvetlil tak, že chceli byť v partnerskom vzťahu, cítil k nej niečo, nevedel povedať, či je to láska. Už s poškodenou nežili v spoločnej domácnosti. Pred skutkom mal aj iné známosti, aj s inými ženami mal milenecký vzťah, bolo ich asi 5. Neskôr, vie od matky, že tejto poškodená povedala, že to všetko urobila len preto, aby ho izolovala od hazardu a drog. On drogy bral, aj v čase skutku ho boleli preto, že nemal dva dni drogy. Aj v minulosti si niečo obdobné na neho poškodená vymyslela, dostala tiež hnev na neho, ona napadla jeho, no na ulici vykrikovala, že napadol on ju. Volala poškodená na políciu, operačný dôstojník ju upokojoval, chcel vedieť, že kde je. On vtedy stál pri nej a hovoril jej, aby sa upokojila, že sú to vážne veci. Rozporne vypovedal o tom, v ktorom štádiu konfliktu vyhodil kľúče, kedy vyhodil tablet a kto ho vyhodil, keď raz tvrdil, že tablet vyhodil on, v inej časti výpovede uviedol, že tablet vyhodila poškodená po konflikte, a preto vyhodil kľúče. On v ten deň určite poškodenú nenapadol, nezbil, sľúbil matke a babke, že k tomu určite (po konflikte, pre ktorý je vedené iné trestné konanie) nikdy nedôjde, a preto jej radšej rozbil veci. Ako vzniklo u poškodenej zranenie, nevedel vysvetliť.

Poškodená vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 5.12.2018 vypovedala, že obžalovaného pozná viac ako 2 roky, boli priatelia - partneri, nebývali však spolu. Dlhšiu dobu však už nie sú partneri, len spolu „spávajú“. S obžalovaným bývala 2 roky v Lazanoch, bolo to predtým, v čase skutku už spolu nebývali ani nežili. Noc pred skutkom si spolu s obžalovaným písali, volal ju k sebe, že bude rád s ňou. Najprv nechcela, no nakoniec súhlasila, sľúbil jej, že bude všetko v poriadku. Už večer mu ale povedala, že ráno musí ísť do práce, povedal, že v poriadku. Ráno, keď sa chystala, bolo najprv všetko v poriadku, obžalovaný spal, zobudila ho, že odchádza, no neskôr chytil nervy, nevie, či preto, že ostane sám, a povedal jej, že nikam nejde, že ostane s ním, že bude s ním, musí dávať na neho pozor. Hádali sa. Nesúhlasila s tým, povedala mu, že musí ísť do práce. Ona zarábala peniaze a obžalovaný ich prehral. Potrebovala ísť do práce a on jej v tom bránil. Obžalovaný stále chcel, aby tam s ním ostala, ako chcela odísť, dostala po „papuli“, odstrčil ju, postavil sa pred ňu, aby neodišla a odhodil ju až k záchodovým dverám, vyhodil kľúče, ťahal ju aj za vlasy s tým, že jej nechcel dovoliť odísť. Od dverí ju odsotil obžalovaný maximálne trikrát, presne si nepamätala, rozbehla sa rýchlym krokom k dverám, chytil ju za ruky a odsotil, druhýkrát ju odsotil, ako išla znovu k dverám a po tretíkrát dostala od obžalovaného facku do tváre a hodilo ju do dverí. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že do dverí ju odsotila po druhom odsotení a facka bola až po 4 odsotení, uviedla, že pre odstup času si nepamätá, tak ako vypovedala v prípravnom konaní (a bolo to uvedené v skutku obžaloby), je to pravda. No aj ona jeho udrela. Ona

chcela odísť, stále mu to aj hovorila. Kľúče od bytu boli položené na botníku, zamkol byt, lebo nechcel ju pustiť. Stále kľúče mal on, myslela si, že sú tam iné kľúče na šnúrke, zobrala ich a týmito aj obžalovaného udrela. Išla s týmito kľúčmi otvoriť byt, obžalovaný ju k dverám nepustil. Dostala nervy a vtedy ho tými kľúčmi udrela, potom obžalovaný vyhodil kľúče od bytu von. Potom sa stále chcel s ňou rozprávať. Stále hovorila, aby si uvedomil, že ona musí ísť do práce. Vypovedala, že jej sa nikto nepýtal, či sa cítila obmedzovaná na osobnej slobode, nie, mrzí ju, že sa to takto zobralo. Volala na číslo 112, bola na zruštenie z psychickej stránky, že jej pošlú záchranku, bola zúfalá. Nehovorila o obmedzovaní osobnej slobody, hovorila, že ju napadol, hovorila počas telefonovania, aby nešiel k nej, nepamätá sa, či hovorila, že sa jej vyhráža aj zabitím. Určite bolo dôvodom, prečo volala na políciu, že sa chcela z bytu dostať. Ona vyhodila tablet, ten vyhodila po vyhodení kľúčov. Keď prišla polícia, zazvonili, povedala im, že nemôže otvoriť dvere bytu, lebo nemá kľúče, že sú vyhodené, našli ich a otvorili byt. Trvalo to všetko tak do 1 hodiny. Mala poranenie pri uchu - od náušnice po tom, čo dostala od obžalovaného zaucho. Ona býva v Prievdzi, žije tam 16 rokov. Aj v minulosti mali s obžalovaným rôzne hádky, napr. aj ona jeho zamkla, keď chcel ísť napr. hrať, nikdy ju obžalovaný v minulosti nikde nezamkol.

Súd doložil poškodenú v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/27/2019 na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2019. Poškodená uviedla, že to, čo vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 5.12.2018, ako i v prípravnom konaní nie je pravda, vypovedala nepravdu, pretože utrpelo jej ego. Vypovedala, že obžalovaný jej žiadnym spôsobom nebránil byt opustiť, nevie, prečo to tak polícia brala, byt on nezamkol, ten bol zamknutý stále pre psa, ktorý je veľký a mali pre neho byt zavretý. Ona dostala na obžalovaného nervy, pretože sa nemala ako dostať do práce, lebo nemala peniaze na taxík, ktoré obžalovaný prehral, a tak v hneve volala na tiesňovú linku č. 112. Mali konflikt, ona udrela obžalovaného kľúčmi, potom vyhodil obžalovaný kľúče od bytu.

Svedok Ing. C. W. vypovedal, že boli ako hliadky polície vyslaní na zákrok, išli dve hliadky polície, lebo v druhej hliadke bola žena. Po príchode k bytu a zaklopaní na byte poškodená kričala, že je zamknutá v byte, a že obžalovaný vyhodil kľúče a tablet. Obišli dom a tam našli kľúče a tablet. Byt otvorili oni. Poškodená bola v obývacej izbe. Obžalovaný im uvádzal, že sa pohádali, a že poškodená vyhodila kľúče, že ho udrela kľúčmi. Poškodená im uvádzala, že byt zamkol obžalovaný, že ju odstrkoval od dverí, ťahal za vlasy, strkal, udieral. Poškodená žiadala, aby obžalovaného zobrali. Obžalovaného do zákroku nepoznala.

Svedok T. W. vypovedal, že boli poslaní na výpomoc, on obžalovaného v čase, kedy malo dôjsť ku skutku, nepoznal. Poškodená mala volať na políciu, že je obmedzovaná. Keď prišli, poškodená plakala, že dvere bytu sú zamknuté, a že vyhodil obžalovaný kľúče z bytu. Kolegovia zvonku doniesli kľúče, otvorili byt. On vyťažoval poškodenú, a tá mu hovorila, že chcela ísť do práce, obžalovaný jej nechcel dovoliť, odťahoval ju a dal jej aj facku. Poškodená bola rozrušená, plakala, kričala, aby obžalovaného zobrali preč. Obžalovaný bol pokojný, podľa jeho vyjadrení sa nič nestalo. On obžalovaného nevidel plakať.

Svedkyňa JUDr. Q. R. potvrdila vyššie uvedené skutočnosti, ona bola v byte po tom, čo ho nájdenými kľúčmi otvorili, s poškodenou, bola rozrušená, plakala, nechcela ho vidieť. Hovorila, že ju prehovárал, že ho bolia križe, že sa chystala do práce a obžalovaný jej povedal, že nikam nejde, že ju odhodil telom, znovu išla k dverám, odhodil ju, dal jej facku, vyhodil kľúče. Hovorila, že sa ho bojí. Hovorila, že je to bývalý priateľ, že jej nedá pokoj, aj že ju to otravuje, že momentálne nie sú priatelia. Obžalovaný bol v spálni, ona s ním ani nebola, chcel však ísť za poškodenou. V čase zákroku ona obžalovaného nepoznala.

Svedok Bc. G. Y. vypovedal, že operačným dôstojníkom boli vyslaní na Ulicu Športovú v Lazanoch, kde malo podľa hlásenia dochádzať k násiliu obžalovaného na poškodenú. Zazvonili na byte, ozval sa ženský hlas, že nemôže byt otvoriť, kľúče boli vyhodené von z bytu pred obytným domom. Nájdenými kľúčmi otvorili byt, obžalovaného odvedli do spálne, bol nervózny, behal po byte, hovoril, že mali s poškodenou výmenu názorov, ale že k ničomu nedošlo. Jemu poškodená uviedla, že ju kontaktoval obžalovaný, že ho bolia križe, keď chcela ísť ráno do práce J. J. P. L., tak ju nechcel pustiť, že ju miluje, no ona musela ísť do práce, rozbehla sa k dverám a obžalovaný jej v odchode zabránil fyzicky - bil ju po tvári, ťahal za vlasy, potom vyhodil kľúče, že nemôže opustiť byt. Pred domom, okrem kľúčov, našli

ešte tableť. Poškodená bola plačlivá, roztržitá, zo správania obžalovaného mala strach, pochopil to tak z jej chovania. V byte si všimol rozhádzané veci na zemi.

Svedkyňa I. Š. vypovedala, že poškodená je bývalou priateľkou obžalovaného, ktorý je jej synom. Odsťahovala sa v marci roku 2018. Potom vie, že sa občas stretávali, prišla za obžalovaným na návštevu. Ona o skutku vie niečo len z počutia, vtedy bola pracovne v zahraničí, prišla na Slovensko asi 2 týždne po skutku. Vie o tom, že obžalovaný mal pomer aj s inými ženami, ako len s poškodenou. Potvrdila, že poškodená v minulosti, kým sa neodťahovala, bývala v jej dome s obžalovaným, neprispievala však na spoločnú domácnosť, ona sama financovala syna. Vie o neharmonickom vzťahu obžalovaného a poškodenej, preto bol i vzťah ukončený, aj v minulosti vznikli nejaké roztržky, no nebolo pri nich potrebné volať políciu.

Súd sa oboznámil so zvukovým záznamom z tiesňovej linky č.112 - č.I. 214, z ktorého jednoznačne vyplýva obsah oznamovanej situácie v byte, ako i rozpoloženie poškodenej v čase krátko po skutku, z ktorého jednoznačne vyplýva aj, že poškodená bola rozrušená, plačlivá, ustrašená oznamovala, že obžalovaný ju nechce pustiť, byt je zamknutý, nemôže sa dostať z bytu, kľúče z bytu sú vyhodené, obžalovaný použil voči nej násilie a aj vyhrážky. Oboznámil sa i s listinnými dôkazmi na č.I. 17 - fotografiami potvrdzujúcimi drobné povrchové poranenie poškodenej v oblasti ľavého ucha.

Súd sa oboznámil i so znaleckým posudkom na č.I. 106-121, z ktorého vyplýva, že obžalovaného osobnosť je akcentovaná v afektomotivite, sociálne a emocionálne nezrelá, je egocentricky zameraný, zameraný na okamžité uspokojenie svojich potrieb bez ohľadu na adaptabilitu vlastného správania. Často koná z momentálneho podnetu bez dostatočného racionálneho rozmyslu. Volí menej adaptívne formy správania, ktoré sú výsledkom impulzivity, vznetlivosti a nezrelosti osobnosti. Sebahodnotenie obžalovaného je ovplyvnené nezrelým sebaobrazom s fantazijnými prvkami, obvinený má sklon k vyvíňovaniu sa, nekritičnosti voči sebe a svojmu konaniu. Má neurotickú štruktúru osobnosti. V čase skutku trpel poruchou osobnosti, ktorá je u obžalovaného povahovo odchylná. Obžalovaný škodlivo nadužíva pervitín a hazardne hrá automaty, nie je však u neho preukázaná plne rozvinutá závislosť.

Súd sa v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/27/2019 oboznámil z listinným dôkazom - znaleckým posudkom č. 1/2018 z trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T/20/2018, ktorý podala - PhDr. L. W., súdny znalec z odboru psychológia, ale pre objektivnosť veci vyhovel návrhu prokurátora a ako s iným dôkazom sa súčasne oboznámil i so záznamom z vyluchu tejto znalkyne na hlavnom pojednávaní vo veci sp. zn. 2T/20/2018 dňa 3.10.2018.

Zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), d) Trestného zákona, skutkom popísaným v skutkovej vete podanej obžaloby, sa mal obžalovaný dopustiť tým, že bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a na chránenej osobe - blízkej osobe.

Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda, nie je rozhodujúca, môže ísť aj o obmedzovanie počas krátkej doby, napr. uzavretie v miestnosti (primerane Trestný zákon, Stručný komentár Samaš, Štiffel, Toman, 1. vydanie, IURA EDITION, s.r.o., Bratislava, 2006, s. 371).

V ustanovení § 138 písmeno d) Trestného zákona je definovaný závažnejší spôsob konania tak, že sa ním rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Chránenou osobou sa rozumie v zmysle § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona blízka osoba.

Blízku osobu na účely Trestného zákona vymedzuje § 127 odsek 4 Trestného zákona a rozumie sa ňou príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, dôkazy jednotlivito i súhrnne má súd bez akýchkoľvek pochybností, že obžalovaný inému bránil užívať osobnú slobodu spôsobom, ktorý predpokladá skutková podstata trestného činu obmedzovania osobnej slobody. Jednoznačne aj sám obžalovaný nepoprel, že chcel, aby poškodená ostala s ním v byte ako i to, že byt práve preto zamkol a kľúče z bytu vyhodil z okna. Obžalovaný sa, podľa názoru súdu, toto svoje konanie pokúša zľahčovať tým, že išlo o bežnejšie správanie sa v ich vzájomnom vzťahu s poškodenou, takto sa voči sebe správali aj inokedy v minulosti, chcel len urobiť poškodenej „napriek“, keď aj ona útočila na neho, vyhodila mu tablet (hoci v inej časti svojej výpovedi uvádzal, že tablet vyhodil on). Všetko je len zveličené hysterickým správaním poškodenej, v snahe ho izolovať od drog a hazardu, na druhej strane však rozhodne poprel, žeby on použil voči poškodenej akékoľvek násilie a poškodená nebola v čase skutku s ním v bližšom vzťahu, mávali spolu len sexuálny kontakt. V minulosti boli pár, no tento vzťah už mali pár mesiacov pred skutkom ukončený, nebývala poškodená s ním, takto sa stretával aj s inými ženami. Jeho obranu súd hodnotí ako účelovú, motivovanú snahou zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Jednoznačne korešpondujúcou i so závermi znalca z odboru zdravotníctvo - psychiatria, ktorý popísal obžalovaného ako osobu so sklonom k vyvíňovaniu sa, nekritičnosti voči sebe a svojmu konaniu. Poukazujúc však na výpoveď poškodenej zo dňa 5.12.2018, výpovede ostaných svedkov - zakročujúcich príslušníkov polície, ktorí bezprostredne po skutku prišli do kontaktu s poškodenou, oboznámený zvukový záznam oznámenia na tiesňovú linku č. 112, má súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný v predmetnom byte sa voči poškodenej dopustil konania popísaného v skutkovej vete podanej obžaloby, bránil bez oprávnenia inému užívať osobnú slobodu a použil pri čine násilie, keď poškodená opakovane dôrazne vyjadrila svoju vôľu a dôvod byt opustiť, obžalovaný jej bránil v snahe byt opustiť, z bytu ju nepustil, svojím konaním jej znemožnil byt opustiť, použil pri tom voči nej násilie, dvere bytu zamkol a kľúče od bytu z neho vyhodil s tým, že žiadne iné kľúče v byte viac neboli, čím zabránil poškodenej byt opustiť, užívať osobnú slobodu, slobodu v pohybe v snahe sa dostať v daný čas včas do práce, opakovane poškodenú pri tom napadol, odsotil od dverí, udrhel ju rukou do tváre, ťahal ju za vlasy. Súd výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2019 hodnotí ako účelovú, nevierohodnú, jednoznačne motivovanú snahou zbaviť trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného. Pre tento záver súd vedú okolnosti, akými poškodená dôvodila zmenu svojej výpovede, ale i tvrdenie, že byt bol stále zamknutý, ten obžalovaný nezamkynal, čo v samotnej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil i obžalovaný, keď priznal, že on byt zamkol, lebo skutočne chcel, aby poškodená bola s ním doma, ale i dôvod, pre ktorý, vraj, poškodená, ako ona uviedla, dostala nervy - že zistila, že nemá peniaze na taxik, lebo ich obžalovaný prehral, keď jednoznačne takáto skutočnosť je vyvrátená výpoveďou aj obžalovaného, ktorý uvádzal, že boli s poškodenou spolu, neodišiel z bytu cez noc, teda nemal kedy po tom, čo sa stretli, peniaze poškodenej, podľa názoru súdu, obžalovaný prehrať, a teda ich minúť. Súd poukazuje i na zhodnosť výpovede poškodenej, teda že poškodená o okolnostiach, ako malo dôjsť ku skutku, vypovedala zhodne v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní dňa 5.12.2018, čo v prípade, že by si výpoveď mala vymyslieť, neuvádzala by zhodne vymyslené okolnosti, tieto by si zhodne nezapamätala a zhodne by ich uvádzala, keby sa tak v skutočnosti nestali. Na týchto záveroch súdu nemení nič ani oboznámený listinný dôkaz - znalecký posudok PhDr. L. W. a jej výsluch, pretože z daného dôkazu pre predmetnú trestnú vec môže vyplynúť len záver týkajúci sa povahových vlastností, povaha poškodenej, čo súd má preukázané i z ostatných v danej veci vykonaných dôkazov, v ostatnej časti znalkyňa hodnotila iné okolnosti, ktoré však i tak v jej záveroch sú po prehraní záznamu jej výsluchu na hlavnom pojednávaní spochybniteľné ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Na druhej strane však dospel súd k záveru, že vzájomný vzťah medzi obžalovaným a poškodenou v čase skutku nebol takej kvality a obsahu, ako predpokladá Trestný zákon pri zafinovaní osoby blízkej. Tu súd poukazuje tak na výpoveď obžalovaného, jeho matky ako i samotnej poškodenej, ktorí zhodne popisovali, že i keď v minulosti tvorili obžalovaný a poškodená pár, v čase skutku tomu už tak nebolo, samotný sexuálny obsah ich vzájomných stretnutí, resp. akýchkoľvek stretnutí bez nejakého hlbšieho vzájomného vzťahu, o ktorom tak poškodená no jednoznačne i obžalovaný nevypovedali, je súd názoru, že poškodená nebola voči obžalovanému blízkou osobou v zmysle § 127 odsek 4 Trestného zákona, a preto sa obžalovaný svojho konania nedopustil voči chránenej osobe v zmysle § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona. Vzhľadom potom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivito a súhrnne, vyššie uvedené skutočnosti, má súd za to, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako mu to kládla za vinu skutková veta podanej obžaloby a toto jeho konanie, týmto svojím konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby naplnil tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno d) Trestného zákona.

Súd oboznámil i so správami charakterizujúcimi osobu obžalovaného - správou o povesti na č.l. 158, z ktorej vyplývajú o obžalovanom len evidenčné údaje, výpisom z centrálnej evidencie priestupkov na č.l. 159-160, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol opakovane postihnutý v priestupkovom konaní. Oboznámil sa s odpisom registra trestov na č.l. 161, ako i pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/191/2016, z neho predovšetkým rozsudkom na č.l. 77 zo dňa 18.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/135/2017, z neho predovšetkým rozsudkom na č.l. 146 zo dňa 31.7.2018, z ktorých vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby bol dvakrát súdne trestaný, z toho vo veci sp. zn. 1T/191/16 bol právoplatne uznaný vinným z pokusu zločinu úverového podvodu podľa § 14 odsek 1 k § 222 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, bola mu uložená povinnosť počas skúšobnej doby sa zamestnať, alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, teda je nesporné, že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby daného podmieneneho trestu. Vo veci sp. zn. 3T/135/2017 bol právoplatne uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest povinných prác vo výmere 200 hodín a peňažný trest vo výmere 600 eur. Peňažný trest bol obžalovaným zaplatený 13.11.2018 (v spise na č.l. 152), no doposiaľ nebol vykonaný trest povinných prác v trvaní 200 hodín.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd zohľadnil osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, spôsob spáchania činu, jeho následok, nevzhladnuc u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, priznajúc obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, s poukazom na odsúdenie sp. zn. 3T/135/2017, no napriek skutočnosti, že bol súdne trestaný, pretože pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona, opätovné spáchanie zločinu práve pre právoplatné odsúdenie vo veci sp. zn. 1T/191/16, pri ukladaní trestu nebolo použité i ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, a teda použitie ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona, zohľadniac i ostatné skutočnosti uložené súdu pri ukladaní trestu zohľadniť v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona, a potom dospel k záveru, že trest odňatia slobody pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 66 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bude obžalovaný zaradený v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu, bude v dostatočnej miere plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Takýto trest súd hodnotil ako primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.